ربحت الإسلام دينا ولم أخسر الإيمان بالمسيح عليه السلام
أو أي من أنبياء الله تعالى

ମୁଁ ଇସ୍ଲାମ୍ ଧର୍ମକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛି, କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ (ତାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ହେଉ) କିମ୍ବା ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କୌଣସି ପୟଗମ୍ବର ଉପରେ ଆସ୍ଥାକୁ ହରାଇ ନାହିଁ

"କୁହ, [ହେ ପୟଗମ୍ବର], 'ହେ କିତାବର ଲୋକମାନେ! ଆମେ ଏକ ସାଧାରଣ କଥାରେ ଆସିବା – ଯେ, ଆମେ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ପୂଜିବୁ, ତାଙ୍କ ସହ କାହାକୁ ସହଭାଗୀ କରିବୁନି...' "
(କୁରଆନ 3:64)

ପ୍ରସ୍ତୁତକର୍ତ୍ତା:
ମୁହାମ୍ମଦ ଅଲ୍-ସାୟଦ୍ ମୁହାମ୍ମଦ

تیار کردہ:
محمد السيد محمد

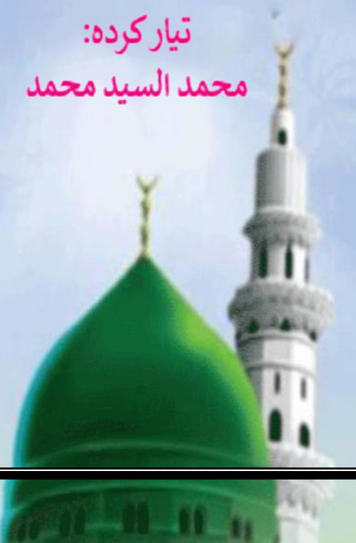

www.alukah.net

شبكة الألوكة

ମୁଁ ଇସ୍ଲାମ୍ ଧର୍ମକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛି, କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ କ୍ରୀଷ୍ଟ (ତାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ହେଉ) କିମ୍ବା ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କୌଣସି ପୟଗମ୍ବର ଉପରେ ଆସ୍ଥାକୁ ହରାଇ ନାହିଁ

"କୁହ, [ହେ ପୟଗମ୍ବର], 'ହେ କିତାବର ଲୋକମାନେ! ଆମେ ଏକ ସାଧାରଣ କଥାରେ ଆସିବା – ଯେ, ଆମେ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ପୂଜିବୁ, ତାଙ୍କ ସହ କାହାକୁ ସହଭାଗୀ କରିବୁନି...' "
(କୁରଆନ 3:64)

ପ୍ରସ୍ତୁତକର୍ତ୍ତା:
ମୁହାମ୍ମଦ ଅଲ୍-ସାୟଦ୍ ମୁହାମ୍ମଦ

شبكة الألوكة - قسم الكتب

[ପୁସ୍ତକରୁ: ଇସ୍ଲାମର ପୟଗମ୍ବର, ମୁହାମ୍ମଦ (ତାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ହେଉ) ଉପରେ କାହିଁକି ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଉଚିତ?]

[Why Believe in the Prophet of Islam, Muhammad (peace be upon him)?]

ଆମେ ଯେ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରୁଛୁ [ମୁଁ ଇସ୍ଲାମ୍ ଧର୍ମକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛି, କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ କ୍ରୀଷ୍ଟ (ତାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ହେଉ) କିମ୍ବା ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କୌଣସି ପୟଗମ୍ବର ଉପରେ ଆସ୍ଥାକୁ ହରାଇ ନାହିଁ।] – ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି: **ଇସ୍ଲାମ୍ କାହିଁକି ଏକ ଲାଭ ଏବଂ ବିଜୟ? ଏବଂ ମୁଁ କିପରି ଯୀଶୁ କ୍ରୀଷ୍ଟ (ତାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ହେଉ) କିମ୍ବା କୌଣସି ପୟଗମ୍ବର ଉପରେ ଆସ୍ଥାକୁ ହରାଇବିନି?**

ପ୍ରଥମେ ଏବଂ ସର୍ବୋପରି, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଇଚ୍ଛା ଓ ପକ୍ଷପାତରୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ଯାହାଫଳରେ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ତର୍କସଙ୍ଗତ ମନୋଭାବ ସହିତ ବିଷୟବସ୍ତୁ ନିକଟକୁ ଯାଇହେବ, ଏବଂ ସେହି ଚିନ୍ତାଧାରାର ଅନୁସରଣ କରିହେବ ଯାହାକୁ ସୁସ୍ଥ ମନଗୁଡ଼ିକ ସହମତ ହୁଅନ୍ତି। ବିଶେଷକରି ଯେତେବେଳେ ଏହା ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା, ମହାନ ଏବଂ ଗୌରବମୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ (ଆଲ୍ଲାହ୍/ଈଶ୍ୱରଙ୍କ) ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ସେହି ବିଶ୍ୱାସ ବିଷୟରେ ଆସେ ଯାହା ପାଇଁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ହେବ। ଏଥିପାଇଁ ଠିକ୍ ଓ ଭୁଲ ମଧ୍ୟରେ ଫରକ ଜାଣିବାର କ୍ଷମତା ଏବଂ ମଣିଷର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଗୁଣ ଦ୍ୱାରା ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ବାଛିବାର କ୍ଷମତା ଆବଶ୍ୟକ, ଯାହା ଦେବତ୍ୱର ମହାନତାକୁ ସୁହାଉଥିବା ସର୍ବୋତ୍ତମ ବିଶ୍ୱାସର ଅନୁସରଣ କରିବ।

ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଇସଲାମର ଲାଭ ଅନୁଭବ କରିବ ଏବଂ ତାହା ଦେଖିବ ଯେତେବେଳେ ସେ ଏହାର ପ୍ରାମାଣିକତା ଏବଂ ଏହି ବିଶ୍ୱାସର ପ୍ରଚାରକ ଭାବରେ ଆସିଥିବା ଏହାର ପୈଗମ୍ବର ମହମ୍ମଦ (ତାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ବର୍ଷୁ) ଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ବୈଧ କରୁଥିବା ପ୍ରମାଣଗୁଡ଼ିକୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବ। ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ତା'ପରେ ଧର୍ମ ଭାବରେ ଇସଲାମର ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରତି ତାଙ୍କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିଥିବାରୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବ, ଏହାର ପ୍ରାମାଣିକତା ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୈଗମ୍ବରଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଚିହ୍ନିବାର କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିବା ପରେ।

ସଂକ୍ଷେପରେ, ଏହି ପ୍ରମାଣ ଏବଂ ପ୍ରମାଣଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ହେଉଛି:

ପ୍ରଥମେ: ପୈଗମ୍ବରଙ୍କ ମହାନ ନୈତିକ ଗୁଣ *(The Prophet's Great Moral Qualities)*

ପ୍ରଥମତଃ: ପୈଗମ୍ବର ମହମ୍ମଦ (ତାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ବର୍ଷୁ) ତାଙ୍କ ଯୁବକ ବୟସରୁ ହିଁ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ଅନୁକରଣୀୟ ନୈତିକ ଗୁଣ ପାଇଁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଥିଲେ। ଏହି ଗୁଣଗୁଡ଼ିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣ କରେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ଭଗବାନ (ଆଲ୍ଲାହ୍) କାହିଁକି ପୈଗମ୍ବର ପାଇଁ ବାଛିଲେ। ଏହି ଗୁଣଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ସତ୍ୟବାଦିତା ଏବଂ ବିଶ୍ୱସ୍ତତା ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ। ଏହା ଅକଳ୍ପନୀୟ ଯେ ଏହି ଗୁଣଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଉପନାମ ପାଇଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ସତ୍ୟବାଦିତାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମିଛ କହିବେ, ଅଥବା ପୈଗମ୍ବରତ୍ୱ ଏବଂ ଦୂତତ୍ୱ ଦାବି କରି ଭଗବାନଙ୍କୁ ମିଛ କହିବେ।

ଦ୍ୱିତୀୟତଃ: ଡାକରାର ସ୍ୱଚ୍ଛ ପ୍ରକୃତି *(The Pure Nature of the Call)*

ଦ୍ୱିତୀୟତଃ: ତାଙ୍କର ଡାକରା (ତାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ବର୍ଷୁ) ଶୁଦ୍ଧ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଏବଂ ସୁସ୍ଥ ମନ ସହିତ ସମାନ ଅଟେ। ଏଥିରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ:

☞ ଭଗବାନଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ୱ, ଦେବତ୍ୱରେ ତାଙ୍କର ଏକତ୍ୱ, ତାଙ୍କର ମହିମା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଶକ୍ତିର ବିଶାଳତାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପାଇଁ ଡାକରା।

☞ ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏବଂ ଉପାସନା ନ କରିବା (ମଣିଷ, ପଥର, ପଶୁ, କିମ୍ବା ଗଛ କାହାରିକୁ ନୁହେଁ...)।

☞ ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ଭୟ ନ କରିବା କିମ୍ବା ଆଶା ନ କରିବା।

ଯେହେତୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଚିନ୍ତା କରେ: "ମୋତେ ଏବଂ ଏହି ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟିକୁ କିଏ ସୃଷ୍ଟି କଲା?" ଏହାର ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଉତ୍ତର ହେଉଛି ଯେ ଯିଏ ଏହି ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟିକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଛନ୍ତି, ସେ ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଜଣେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଏବଂ ମହାନ ଭଗବାନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯିଏ ଶୂନ୍ୟରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ଏବଂ ଅସ୍ତିତ୍ୱକୁ ଆଣିବାର କ୍ଷମତା ଦ୍ୱାରା ବର୍ଣ୍ଣିତ (କାରଣ କୌଣସି ଜିନିଷ ଶୂନ୍ୟରୁ କିଛି ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଅଯୌକ୍ତିକ)।

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ପଚାରେ: "ଏହି ଭଗବାନଙ୍କୁ କିଏ ସୃଷ୍ଟି କଲା ଏବଂ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲା?" ଯଦି ଉତ୍ତରଟି ଏହିପରି ହୁଏ: "ନିଃସନ୍ଦେହରେ, ଏହା ଅନ୍ୟ ଏକ ଭଗବାନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଯିଏ ଶକ୍ତି ଏବଂ ମହାନତା ଦ୍ୱାରା ବର୍ଣ୍ଣିତ," ତେବେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ନିଜକୁ ଅନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଦୋହରାଇବାକୁ ଏବଂ ସମାନ ଉତ୍ତରକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବାକୁ ବାଧ ଅନୁଭବ କରିବ। ଅତଏବ, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଉତ୍ତର ହେଉଛି ଯେ ଏହି ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଭଗବାନଙ୍କର କୌଣସି ସ୍ରଷ୍ଟା ବା ଉତ୍ପାଦକ ନାହାଁନ୍ତି, ଯିଏ ସୃଷ୍ଟି ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷମତା ରଖନ୍ତି ଏବଂ ଏହାକୁ ଶୂନ୍ୟତାରୁ ଅସ୍ତିତ୍ୱକୁ ଆଣନ୍ତି। ଏବଂ କେବଳ ସେ ହିଁ ଏହି କ୍ଷମତା ରଖନ୍ତି। ତେଣୁ, ସେ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଭଗବାନ, ଏକ, ଅନନ୍ୟ, ଏବଂ କେବଳ ଉପାସନାର ଯୋଗ୍ୟ।

ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଜଣେ ସୃଷ୍ଟ ମଣିଷ ଭିତରେ ଭଗବାନଙ୍କର (ଆଲ୍ଲାହଙ୍କର) ବାସ କରିବା ଅନୁଚିତ୍ ଯିଏ ଶୋଇଥାଏ, ପରିସ୍ରା କରେ, ଏବଂ ମଳ ତ୍ୟାଗ କରେ। ସେହିପରି, ଏହା ପଶୁମାନଙ୍କ (ଯେପରିକି ଗାଇ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ) କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ, ବିଶେଷକରି ଯେହେତୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଭାଗ୍ୟ ହେଉଛି ମୃତ୍ୟୁ ଏବଂ ଦୁର୍ଗନ୍ଧଯୁକ୍ତ ଶବରେ ପରିଣତ ହେବା।

ଦୟାକରି ପୁସ୍ତକଟିକୁ ଦେଖନ୍ତୁ:

"ଜଣେ ହିନ୍ଦୁ ଏବଂ ଜଣେ ମୁସଲମାନ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ନୀରବ ସଂଳାପ"।

"A Quiet Dialogue between a Hindu and a Muslim".

☞ ମୂର୍ତ୍ତି କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରୂପରେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଚିତ୍ରଣ ନ କରିବା ପାଇଁ ଡାକରା କାରଣ ସେ ମଣିଷ କଳ୍ପନା କରିପାରୁଥିବା କିମ୍ବା ନିଜ ଇଚ୍ଛା ଅନୁଯାୟୀ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରୁଥିବା ଯେକୌଣସି ପ୍ରତିଛବି ଠାରୁ ଅଧିକ ମହାନ ଅଟନ୍ତି।

ଦୟାକରି ପୁସ୍ତକଟିକୁ ଦେଖନ୍ତୁ:

"ଜଣେ ବୌଦ୍ଧ ଏବଂ ଜଣେ ମୁସଲମାନ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଳାପ"

"A Peaceful Dialogue Between a Buddhist and a Muslim".

☞ ପ୍ରଜନନ ଆବଶ୍ୟକତାରୁ ଭଗବାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଡାକରା। କାରଣ ସେ ଏକ, କାହାରି ଠାରୁ ଜନ୍ମ ହୋଇ ନାହାଁନ୍ତି। ତେଣୁ, ତାଙ୍କୁ କାହାରିକୁ ପ୍ରଜନନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ। ଯଦି ସେ କରୁଥାନ୍ତେ, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ଦୁଇ, ତିନି, କିମ୍ବା ଅଧିକ ସନ୍ତାନ ରଖିବାରୁ କିଏ ଅଟକାଇ ଥାନ୍ତା? ଏହା କ'ଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବତ୍ୱର ଗୁଣ ଦେବାକୁ ନେଇ ନ ଥାନ୍ତା? ଏହା, ବଦଳରେ, ବହୁ ଦେବତାଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରାର୍ଥନା ଏବଂ ଉପାସନାର ମୋଡ଼ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବ।

☞ ଅନ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସରେ ଭଗବାନଙ୍କ ଉପରେ ଆରୋପିତ ଘୃଣ୍ୟ ଗୁଣରୁ ତାଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଡାକରା, ଯେପରିକି:

- ଯିହୁଦୀ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ଧର୍ମ ଦ୍ୱାରା ଭଗବାନଙ୍କୁ ମାନବଜାତି ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବାରୁ ଅନୁତାପ ଏବଂ ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କରିଥିବା ଭାବରେ ଚିତ୍ରଣ

କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଆଦିପୁସ୍ତକ (Genesis) ୬:୬ ରେ ସୂଚିତ କରାଯାଇଛି। [ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ବାଇବେଲରେ ଯିହୁଦୀ ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଏହାର ଦୁଇଟି ଅଂଶ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଭାବରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ, ଯାହା ସାଧାରଣତଃ ପୁରାତନ ନିୟମ ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା]। କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଅନୁତାପ ଏବଂ ଦୁଃଖ କେବଳ ପରିଣାମ ନ ଜାଣି ଭୁଲ କରିବାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ।

- ଯିହୁଦୀ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ଧର୍ମ ଦ୍ୱାରା ଭଗବାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗ ଏବଂ ପୃଥିବୀ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପରେ ବିଶ୍ରାମ ନେଉଥିବା ଭାବରେ ଚିତ୍ରଣ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଯାତ୍ରା ପୁସ୍ତକ (Exodus) ୩୧:୧୭ ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ତାଙ୍କ ଶକ୍ତି ଫେରି ପାଉଛନ୍ତି (ଇଂରାଜୀ ଅନୁବାଦ ଅନୁଯାୟୀ)। ବିଶ୍ରାମ ଏବଂ ଶକ୍ତି ଫେରି ପାଇବା କେବଳ ଥକାପଣ ଏବଂ ପରିଶ୍ରମରୁ ଫଳାଫଳ ଅଟେ।

ଦୟାକରି ଏହି ପୁସ୍ତକକୁ ଦେଖନ୍ତୁ:
"ଇସ୍ଲାମ୍, ଖ୍ରୀଷ୍ଟାନ୍ଧର୍ମ, ଯିହୁଦୀଧର୍ମ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ତୁଳନା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପସନ୍ଦ"
"A Comparison Between Islam, Christianity, Judaism, and The Choice Between Them"

☞ ଜାତିଭେଦର ଗୁଣରୁ ଭଗବାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଡାକରା, ଏବଂ ସେ, ଯେପରିକି ଯିହୁଦୀଧର୍ମ ଦାବି କରେ, ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କିମ୍ବା ଦଳମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦେବତା ନୁହେଁ। ଯେପରିକି ମଣିଷମାନେ ସ୍ୱଭାବତଃ ତାଙ୍କର ଭଗବାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବର୍ଣ୍ଣବାଦକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାକୁ ଏବଂ ଘୃଣା କରିବାକୁ ପ୍ରବଣ, ସେହିପରି, ଏହି ଗୁଣକୁ ସେହି ଭଗବାନଙ୍କୁ ଆରୋପ କରିବା ଅନୁଚିତ ଯିଏ ଏହି ସ୍ୱଭାବତାକୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି।

☞ ଭଗବାନଙ୍କ ମହାତ୍ମ୍ୟ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଏବଂ ଗୁଣମାନଙ୍କ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଡାକ – ଯାହା ତାଙ୍କର ଅସୀମ ଶକ୍ତି, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ସବୁକିଛିକୁ ଆବୃତ କରିଥିବା ପ୍ରଜ୍ଞାକୁ ଜୋର ଦେଇଥାଏ।

☞ ଦିବ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ର, ପୟଗମ୍ବରମାନେ ଏବଂ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଡାକ। ଏହା ଏକ ଯନ୍ତ୍ର ଏବଂ ଏକ ମଣିଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉପମା ଦେଇଥାଏ। ଯେପରିକି ଜଟିଳ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ଏକ ଯନ୍ତ୍ର, ତାହାର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିକାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହେ – ତାହାର କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରଣାଳୀ ଏବଂ ବ୍ୟବହାରକୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ, ଭୁଲ୍ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ, ଏବଂ ଏହାର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସ୍ୱୀକୃତିକୁ ସୂଚାଇବା ପାଇଁ। ସେହିପରି, ଯନ୍ତ୍ରଠାରୁ ଅଧିକ ଜଟିଳ ମଣିଷ, ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିକା ଏବଂ ପରିଚାଳନାର ଆବଶ୍ୟକତା ରଖେ – ଏକ ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ ପୁସ୍ତକ – ଯାହା ତାଙ୍କର ଆଚରଣକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଜୀବନର ପଥକୁ ତାଙ୍କର ଭଗବାନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସୂତ୍ରମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ ସଂଗଠନ କରିବାର ଉପାୟ ରୂପେ କାମ କରେ। ଏହି ପଥପ୍ରଦର୍ଶନ ଭଗବାନଙ୍କ ପୟଗମ୍ବରମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି, ଯିଏକି ତାଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ବାଛିଛନ୍ତି – ସେହି ଦୂତଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଯିଏ ଭଗବାନଙ୍କ ଆଇନ ଏବଂ ଶିକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୁକ୍ତ।

☞ ଭଗବାନଙ୍କ ପୈଗମ୍ବର ଏବଂ ଦୂତମାନଙ୍କର ସ୍ଥିତି ଓ ସମ୍ମାନକୁ ଉନ୍ନୀତ କରିବା ପାଇଁ ଡାକରା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସରେ ଆରୋପିତ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା, ଯାହା ଜଣେ ସଦାଚାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିର ଚରିତ୍ର ସହିତ, ବିଶେଷକରି ଜଣେ ପୈଗମ୍ବରଙ୍କ ଚରିତ୍ର ସହିତ, ଅସଙ୍ଗତ। ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ:

- ଯିହୁଦୀ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ଧର୍ମର ଅଭିଯୋଗ ଯେ ପୈଗମ୍ବର ହାରୁଣ (Aaron) ଏକ ବାଛୁରୀ ରୂପରେ ଏକ ପ୍ରତିମାକୁ ପୂଜା କରିଥିଲେ, କେବଳ

ସେତିକି ନୁହେଁ, ବରଂ ଏଥିପାଇଁ ଏକ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଏହାର ପୂଜା କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ଯାହା ଯାତ୍ରା ପୁସ୍ତକ (Exodus) ୩୨ ରେ ଅଛି।

- ସେମାନଙ୍କର ଅଭିଯୋଗ ଯେ ପୈଗମ୍ବର ଲୁତ୍ (Lot) ମଦ୍ୟପାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଦୁଇ ଝିଅ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଶିଶୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଥିଲେ। (ଆଦିପୁସ୍ତକ/Genesis: ୧୯)

ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଭଗବାନ ଯାହାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ରାଷ୍ଟ୍ରଦୂତ ହେବା ପାଇଁ ବାଛିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ପହଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ବାଛିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସମାଲୋଚନା କରିବା ଭଗବାନଙ୍କ ପସନ୍ଦକୁ ସମାଲୋଚନା କରିବା ସହିତ ସମାନ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଅଦୃଶ୍ୟ ବିଷୟରେ ଅଜ୍ଞ ତଥା ଜ୍ଞାନର ଅଭାବ ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ସହିତ ସମାନ, କାରଣ ସେ ପୈଗମ୍ବର ଏବଂ ଦୂତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରାଯାଏ, ସେମାନଙ୍କର ଖରାପ ଚୟନ କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନର ଆଲୋକ ହେବା ଉଚିତ୍। ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ: ଯଦି ପୈଗମ୍ବର ଏବଂ ଦୂତମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆରୋପିତ ଏପରି ଅନୈତିକତାରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇଲେ ନାହିଁ, ତେବେ ଏହି ପୈଗମ୍ବର ଏବଂ ଦୂତମାନଙ୍କର ଅନୁଗାମୀମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବେ କି? ଏହା ଏପରି ଅନୈତିକତା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରସାର ପାଇଁ ଏକ ବାହାନା ହୋଇପାରେ।

☞ ବିଚାର ଦିବସରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପାଇଁ ଡାକରା, ଯେତେବେଳେ ସୃଷ୍ଟିଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ହେବେ, ଏବଂ ତା'ପରେ ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱ ରହିବ। ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ପୁରସ୍କାର ମହତ୍ (ଏକ ଅନନ୍ତ ଆନନ୍ଦମୟ ଜୀବନରେ) ହେବ, ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସ ଓ ମନ୍ଦ ପାଇଁ କଠୋର ଦଣ୍ଡ (ଏକ ଦୁଃଖଦ ଜୀବନରେ) ହେବ।

☞ ଧାର୍ମିକ ବିଧାନ ଓ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତି ଆହ୍ୱାନ ଏବଂ ପୂର୍ବ ଧର୍ମଗୁଡ଼ିକର ବିଶ୍ୱାସରେ ଥିବା ବିକୃତିକୁ ସମାଧାନ କରିବା। ଏହାର ଉଦାହରଣ:

- ମହିଳା: ଯିହୁଦୀ ଧର୍ମ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ଧର୍ମ ହବା (ଆଦମଙ୍କ ପତ୍ନୀ, ତାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି) କୁ ଦାୟୀ କରେ ଯେ ସେ ଆଦମଙ୍କ ଅବାଧ୍ୟତାର କାରଣ ଥିଲେ, କାରଣ ସେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିଷିଦ୍ଧ ବୃକ୍ଷରୁ ଖାଇବାକୁ ପ୍ରଲୋଭିତ କରିଥିଲେ ଯେପରି (ଆଦି ପୁସ୍ତକ 3:12) ରେ ଅଛି, ଏବଂ ଭଗବାନ ତାଙ୍କୁ ଗର୍ଭଧାରଣ ଓ ପ୍ରସବ ଯନ୍ତ୍ରଣା ସହିତ ତାଙ୍କ ବଂଶଧରମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦଣ୍ଡ ଦେଇଥିଲେ ଯେପରି (ଆଦି ପୁସ୍ତକ 3:16) ରେ ଅଛି। ପବିତ୍ର କୁରାନ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଛି ଯେ ଆଦମଙ୍କ ଅବାଧ୍ୟତା ଶୟତାନର ପ୍ରଲୋଭନ ଯୋଗୁଁ ଥିଲା (ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ହବାଙ୍କ କାରଣରୁ ନୁହେଁ) ଯେପରି [ସୂରା ଅଲ-ଆରାଫ: 19-22] ଏବଂ [ସୂରା ତାହା: 120-122] ରେ ଅଛି, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେହି ବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗୁଁ ପୂର୍ବ ଧର୍ମଗୁଡ଼ିକରେ ମହିଳାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଥିବା ଅବମାନନା ଦୂର ହୋଇଛି। ଇସଲାମ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନର ସମସ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ସମ୍ମାନ ଦେବା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ ସହିତ ଆସିଛି। ଏହାର ଉଦାହରଣ ହେଉଛି ନବୀ ମହମ୍ମଦ (ତାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି) ଙ୍କ କଥା: "ମହିଳାମାନଙ୍କ ସହିତ ଦୟାଳୁ ବ୍ୟବହାର କର" [ସହୀହ ବୁଖାରୀ], ଏବଂ ତାଙ୍କର କଥା (ତାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି): "ଯାହାର ଏକ କନ୍ୟା ଅଛି ଏବଂ ସେ ତାକୁ ଜୀବନ୍ତ ପୋତି ନାହିଁ, ତାକୁ ଅପମାନିତ କରେ ନାହିଁ, ଏବଂ ତା'ର ପୁଅକୁ ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ ପସନ୍ଦ କରେ ନାହିଁ, ଆଲ୍ଲାହ ତାକୁ ତା' କାରଣରୁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ" [ଅହମଦଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବର୍ଣ୍ଣିତ]।

- ଯୁଦ୍ଧ: ଯିହୁଦୀ ଧର୍ମ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ଧର୍ମ ଅନେକ ଯୁଦ୍ଧର କାହାଣୀ ସନ୍ଦର୍ଭ କରେ ଯାହା ପିଲା, ମହିଳା, ବୃଦ୍ଧ ଓ ପୁରୁଷ ସମେତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ହତ୍ୟା ଓ ବିନାଶ କରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରେ, ଯେପରି (ଯିହୋଶୂୟ 6:21) ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କରେ ଅଛି, ଯାହା ହତ୍ୟା ପାଇଁ ସମସାମୟିକ ତୃଷା ଏବଂ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ଓ ଜନସଂହାର ପ୍ରତି ଉଦାସୀନତାକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରେ (ଯେପରି ପାଲେଷ୍ଟାଇନରେ ଘଟୁଛି), ଆମେ ଯୁଦ୍ଧରେ ଇସଲାମର ସହନଶୀଳତାର ପ୍ରକାଶ ଦେଖୁ ଯାହା ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା ଏବଂ ପିଲା, ମହିଳା, ବୃଦ୍ଧ ଓ ଅଯୋଦ୍ଧାମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ନିଷେଧ କରେ। ଏହାର ଉଦାହରଣ ହେଉଛି ନବୀ ମହମ୍ମଦ (ତାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି) ଙ୍କ କଥା: "ଏକ ଶିଶୁ, ପିଲା, ମହିଳା କିମ୍ବା ବୃଦ୍ଧଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କର ନାହିଁ" [ଅଲ-ବାୟହାକୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବର୍ଣ୍ଣିତ], ଏବଂ ସେ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାଳୁ ହେବାକୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇବାକୁ ନିଷେଧ କରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ ଦିଅନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଢ଼ିଥିଲେ।

ଦୟାକରି ପୁସ୍ତକ ଦେଖନ୍ତୁ:

"ଇସଲାମର ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ସେମାନେ କିପରି ଅତୀତ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନର ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରନ୍ତି"।

"Islam's Teachings and How They Solve Past and Current Problems".

ତୃତୀୟତଃ: ଆଲ୍ଲାହ ନବୀ ମହମ୍ମଦ (ତାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି) ଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଯେଉଁ ଚମତ୍କାର ଓ ଅସାଧାରଣ ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପାଦନ କରିଥିଲେ, ତାହା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଆଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମର୍ଥନର ସାକ୍ଷୀ ହେବା ପାଇଁ। ଏଗୁଡ଼ିକୁ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି:

- **ମୂର୍ତ୍ତ ଚମତ୍କାର,** ଯେପରିକି ତାଙ୍କ ଆଙ୍ଗୁଳିରୁ ଜଳ ପ୍ରବାହିତ ହେବା (ତାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି), ଯାହା ଅନେକ ସମୟରେ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ତୃଷାରେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ରକ୍ଷା କରିବାରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା।
- **ଅମୂର୍ତ୍ତ (ଅ-ଭୌତିକ) ଚମତ୍କାର,** ଯେପରିକି:

○ ତାଙ୍କର ସ୍ୱୀକୃତ ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେପରି ବର୍ଷା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା।

○ ନବୀ ମହମ୍ମଦ (ତାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି) ଅନେକ ଅଦୃଶ୍ୟ ବିଷୟର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରିଥିଲେ: ଯେପରିକି ମିଶର, କନଷ୍ଟାଣ୍ଟିନୋପଲ ଓ ଜେରୁଜାଲେମ, ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟର ଭବିଷ୍ୟତ ବିଜୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଆଧିପତ୍ୟର ବିସ୍ତାର। ସେ ପାଲେଷ୍ଟାଇନରେ ଅସ୍କାଲୋନର ବିଜୟ ଏବଂ ଗାଜା ସହିତ ଏହାର ସଂଯୁକ୍ତିକରଣ (ଐତିହାସିକ ଭାବରେ ଗାଜା ଅସ୍କାଲୋନ ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା) ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରିଥିଲେ ତାଙ୍କ କଥା ମାଧ୍ୟମରେ: "ତୁମର ସର୍ବୋତ୍ତମ ଜିହାଦ ହେଉଛି ସୀମା ରକ୍ଷା କରିବା, ଏବଂ ଏହାର ସର୍ବୋତ୍ତମ ହେଉଛି ଅସ୍କାଲୋନରେ" [ଅଲ-ଅଲବାନୀଙ୍କ ସିଲସିଲାଟୁ ସହୀହା], ଯାହା ସୂକ୍ଷ୍ମ ଭାବରେ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ହାଦିସରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଏହି ସ୍ଥାନ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମହାନ ଜିହାଦର ସ୍ଥାନ ହେବ, ଯାହା ଆଲ୍ଲାହଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଦୃଢ଼ତା ଓ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ମାଧ୍ୟମରେ ସମ୍ମାନିତ ଯୋଦ୍ଧାମାନଙ୍କଠାରୁ ମହତ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ କରିବ। ସେ ଯାହା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରିଥିଲେ ସବୁ ସତ୍ୟ ହୋଇଛି।

○ ନବୀ ମହମ୍ମଦ (ତାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି) ୧୪୦୦ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଅଦୃଶ୍ୟ ତଥ୍ୟର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ପରେ ଆଧୁନିକ ବିଜ୍ଞାନ ତାଙ୍କ କଥାର ସତ୍ୟତା ଓ ସଠିକତା ଆବିଷ୍କାର କଲା। ଏହାର ଉଦାହରଣ ହେଉଛି ତାଙ୍କର କଥା: "ଯେତେବେଳେ ବୁନ୍ଦା (ବୀର୍ଯ୍ୟ) ଉପରେ ବୟାଳିଶ ରାତି ଅତିବାହିତ ହୋଇଯାଏ, ଆଲ୍ଲାହ ଏହାକୁ ଏକ ଦୂତ ପଠାନ୍ତି, ଯିଏ

ଏହାକୁ ଆକୃତି ଦିଏ ଏବଂ ଏହାର ଶ୍ରବଣ, ଦୃଷ୍ଟି, ଚର୍ମ, ମାଂସ ଓ ହାଡ଼ ସୃଷ୍ଟି କରେ..." [ମୁସଲିମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବର୍ଣ୍ଣିତ]।

- ଆଧୁନିକ ବିଜ୍ଞାନ ଆବିଷ୍କାର କରିଛି ଯେ ସପ୍ତମ ସପ୍ତାହର ଆରମ୍ଭରେ, ବିଶେଷତଃ ଗର୍ଭଧାରଣ ତାରିଖରୁ ୪୩ତମ ଦିନରୁ ଆରମ୍ଭ କରି, ଭ୍ରୂଣର କଙ୍କାଳ ସଂରଚନା ବିସ୍ତାର ହେବା ଆରମ୍ଭ କରେ, ଏବଂ ମାନବ ରୂପ ଦେଖାଯିବା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯାହା ନବୀ ଯାହା କହିଥିଲେ ତାହାକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରେ।

- **କୁରାନର ଚମତ୍କାର** (ପ୍ରଳୟ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବଶିଷ୍ଟ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଚମତ୍କାର), ଏହାର ଅନନ୍ୟ ଶୈଳୀ ସହିତ, ଯେଉଁଠାରେ ବାକପଟୁ ଆରବୀୟମାନେ ଏହାର କ୍ଷୁଦ୍ରତମ ଅଧ୍ୟାୟ ପରି ଗୋଟିଏ ଅଧ୍ୟାୟ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ।

- ପବିତ୍ର କୁରାନ ଅନେକ ଅଦୃଶ୍ୟ ବିଷୟ (ଅତୀତ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଓ ଭବିଷ୍ୟତ) ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛି, ଯେଉଁଥିରେ ଅନେକ ବୈଜ୍ଞାନିକ ତଥ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଯାହା ୧,୪୦୦ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପୂର୍ବରୁ କେହି ଜାଣି ପାରିନଥାନ୍ତେ। ପରେ, ଆଧୁନିକ ବିଜ୍ଞାନ ଏହା ଯାହା ବହନ କରିଥିଲା ତାହାର ସତ୍ୟତା ଓ ସଠିକତା ଆବିଷ୍କାର କଲା। ଏହା ବିଭିନ୍ନ ବୈଜ୍ଞାନିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନେକ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ଇସଲାମ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣର କାରଣ ହୋଇଛି, [କୁରାନରେ ଥିବା ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନ ତଥ୍ୟ ପାଇଁ ଗଭୀର ପ୍ରଶଂସା ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିବା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଫେସର ୟୋଶିହିଡେ କୋଜାଇ - ଟୋକିଓ ଅବଜରଭେଟୋରୀର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ଜାପାନ ଅଛନ୍ତି]।

○ ଏହାର ଉଦାହରଣ ହେଉଛି ସୂଚନା ଯେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଆଲ୍ଲାହ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡକୁ ବିସ୍ତାର କରିବାରେ ଜାରି ରଖିବେ, ଯେପରି ତାଙ୍କ କଥାରେ: "ଏବଂ ଆକାଶ ଆମେ ଶକ୍ତି ସହିତ ନିର୍ମାଣ କଲୁ, ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ, ଆମେ [ଏହାର] ବିସ୍ତାରକାରୀ" [ଅଧ-ଧାରିୟାତ: 47]।

ଏହା ଏହି ଆଧୁନିକ ଯୁଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଭାବରେ ଆବିଷ୍କୃତ ହୋଇନଥିଲା। ପବିତ୍ର କୁରାନର ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ କେତେ ସଠିକ ଏବଂ ଏହାର ଜ୍ଞାନ ଓ ଚିନ୍ତନ ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ!

ଆଲ୍ଲାହ କୁରାନର ପଦଗୁଡ଼ିକରୁ ପ୍ରଥମ ଯେଉଁ ପ୍ରକାଶନ ପଠାଇଥିଲେ ତାହା

- ହେଉଛି ତାଙ୍କର କଥା: "ତୁମର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ପଢ଼ ଯିଏ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ" [ଅଲ-ଆଲାକ: 1]। ପଢ଼ିବା

- ହେଉଛି ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଝାମଣାର ପଥ, ଏବଂ ଏହିପରି ଜୀବନର ସମସ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମାନବତାର ଉନ୍ନତି।

ଦୟାକରି ପୁସ୍ତକ ଦେଖନ୍ତୁ: "ଇସଲାମ ଏବଂ ଆଧୁନିକ ବିଜ୍ଞାନର ଆବିଷ୍କାର ମହମ୍ମଦ (ତାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି) ଙ୍କ ନବୁଆତ ଓ ସନ୍ଦେଶବାହକତାର ପ୍ରମାଣ ଓ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଭାବରେ"।

"Islam and the Discoveries of Modern Science as the evidence and proofs of the prophethood and messengership of Muhammad (peace be upon him)".

▪ **ତାର୍କିକ ନୋଟ୍:** ଯାହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ତାହା ଏକ ନ୍ୟାୟପୂର୍ଣ୍ଣ ମାନଦଣ୍ଡ ଯାହା ବିଭିନ୍ନ ସ୍ତରର ସମସ୍ତ ମନ ବୁଝିପାରିବ ଯେକୌଣସି ନବୀ ବା ସନ୍ଦେଶବାହକଙ୍କ ବିଶ୍ୱସନୀୟତାକୁ ଚିହ୍ନିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଏହିପରି ତାଙ୍କ ଆହ୍ୱାନ ଓ ସନ୍ଦେଶର ସତ୍ୟତାକୁ। ଯଦି ଜଣେ ଯିହୁଦୀ ବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନଙ୍କୁ ପଚରାଯାଏ: ତୁମେ କାହିଁକି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନବୀଙ୍କ ନବୁଆତରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ତାଙ୍କର କୌଣସି ଚମତ୍କାର ଦେଖିନଥିଲ? ଉତ୍ତର ହେବ: କାରଣ ତାଙ୍କର ଚମତ୍କାରର ପ୍ରେରକମାନଙ୍କ ନିରନ୍ତର ସାକ୍ଷ୍ୟ।

✓ ଏହି ଉତ୍ତର ତାର୍କିକ ଭାବରେ ନବୀ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ଆଣିବ କାରଣ ତାଙ୍କର ଚମତ୍କାରର ପ୍ରେରକମାନଙ୍କର ନିରନ୍ତର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନବୀଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ।

▪ **ଉପରୋକ୍ତ ବ୍ୟତୀତ, ତାଙ୍କର ଜୀବନୀ ମାଧମରେ ଯାହା ଆଲ୍ଲାହ ସଂରକ୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି, ତାଙ୍କର ଆହ୍ୱାନର ସତ୍ୟତା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ:**

1. ତାଙ୍କର ନିରନ୍ତର ଉତ୍ସାହ ଯାହା ସେ ଆହ୍ୱାନ କରିଥିଲେ ତାହା ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ, ଯେଉଁଥିରେ ଉପାସନାର ମାର୍ଗଦର୍ଶକ କାର୍ଯ୍ୟ, ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ମହାନ ନୈତିକତା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ, ଏହି କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ ଦୁନିଆରେ ତାଙ୍କର ଧାର୍ମିକତା ଓ ତ୍ୟାଗ ସହିତ।
2. ନବୀ ମହମ୍ମଦ (ତାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି) ମକ୍କାର ଲୋକମାନଙ୍କ ଧନ, ରାଜତ୍ୱ, ସମ୍ମାନ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସର୍ବୋତ୍ତମ କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାହର ପ୍ରସ୍ତାବ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ତାଙ୍କର ଆହ୍ୱାନ (ଆଲ୍ଲାହଙ୍କ ଏକତା, ତାଙ୍କର ଶୁଦ୍ଧ ଉପାସନା, ମୂର୍ତ୍ତି ପୂଜା ତ୍ୟାଗ, ଭଲକୁ ଆଦେଶ ଦେବା ଏବଂ ମନ୍ଦକୁ ନିଷେଧ କରିବା) ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ବଦଳରେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କର ଆହ୍ୱାନ କାରଣରୁ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ କ୍ଷତି, ଶତ୍ରୁତା, ନିର୍ଯାତନା ଏବଂ ପରେ ଯୁଦ୍ଧରୁ ଗୁରୁତର ଯନ୍ତ୍ରଣା ସହ୍ୟ କରିଥିଲେ (ତାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି)।
3. ତାଙ୍କର ସାଥୀ ଓ ଜାତିଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଉତ୍ସୁକତା ଯେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା କରିବାରେ ଅତ୍ୟଧିକ ନହେବାକୁ। ସେ କହିଥିଲେ: "ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନେ ମରିୟମଙ୍କ ପୁଅକୁ ପ୍ରଶଂସା କରିଥିବା ପରି ମୋତେ ପ୍ରଶଂସା କରିବାରେ ଅତ୍ୟଧିକ ନହୁଅ। ମୁଁ କେବଳ ଜଣେ ସେବକ, ତେଣୁ କୁହ: 'ଆଲ୍ଲାହଙ୍କ ସେବକ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶବାହକ'" [ସହୀହ ବୁଖାରୀ]।
4. ତାଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ପହଞ୍ଚାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଆଲ୍ଲାହଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ ଇସଲାମର ରାଜ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ପାଇଁ ସେ ତାଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିଥିଲେ।

✓ ଏସବୁ କ'ଣ ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ନୁହେଁ ଯେ ସେ (ତାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି) ତାଙ୍କର ଦାବିରେ ସତ୍ୟବାଦୀ ଏବଂ ଆଲ୍ଲାହଙ୍କଠାରୁ ଜଣେ ସନ୍ଦେଶବାହକ?

➢ ଆମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଛୁ ଯେ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ (Deuteronomy) (୩୩:୨) ରେ ଥିବା ବାକ୍ୟାଂଶ "ଏବଂ ସେ ଦଶ ହଜାର ସାଧୁଙ୍କ ସହିତ ଆସିଲେ" ("and he came with ten thousand of saints") ଆରବୀ ଲିଖନରୁ [ଏବଂ ସେ ପାରନ୍ ପର୍ବତରୁ ଝଲସି ଉଠିଲେ] ବାକ୍ୟାଂଶ ପରେ ବାଦ ଦିଆଯାଇଛି, ଯାହା ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଉଦୟ ଏବଂ ଦିଗନ୍ତରେ ଏହାର ଆଲୋକର ଝଲକ ସହିତ ପୈଗମ୍ବର ମହମ୍ମଦଙ୍କ (ତାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ବର୍ଷୁ) ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ସହିତ ସମାନ। ଆଦିପୁସ୍ତକ (Genesis) (୨୧:୨୧) ରେ କୁହାଯାଇଛି: "ଏବଂ ସେ - ଇସ୍ମାଇଲ୍ - ପାରନ୍ ମରୁଭୂମିରେ ବାସ କଲେ," ଏବଂ ଏହା ନିରନ୍ତର ସଞ୍ଚାରଣ ଦ୍ୱାରା ଜଣା ଯେ ଇସ୍ମାଇଲ୍ (ତାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ବର୍ଷୁ) ହିଜାଜ୍ (Hijaz) ଭୂମିରେ ରହୁଥିଲେ। ତେଣୁ, ପାରନ୍ ପର୍ବତଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ମକ୍କାରେ ଥିବା ହିଜାଜ୍ ପର୍ବତ, ଏବଂ ଏଥିରେ ପୈଗମ୍ବର ମହମ୍ମଦଙ୍କ (ତାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ବର୍ଷୁ) ପ୍ରତି ସଙ୍କେତ ରହିଛି ଯେତେବେଳେ ସେ ରକ୍ତପାତ ବିନା ବିଜେତା ଭାବରେ ମକ୍କାକୁ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ଦଶ ହଜାର ସାଥୀଙ୍କ ସହିତ ଏହାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିଥିଲେ। ଏହି ବାଦ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅଂଶ ["ଏବଂ ସେ ଦଶ ହଜାର ସାଧୁଙ୍କ ସହିତ ଆସିଲେ"] କିଙ୍ଗ ଜେମ୍ସ ଭର୍ସନ୍ (King James Version), ଆମେରିକୀୟ ଷ୍ଟାଣ୍ଡାର୍ଡ ଭର୍ସନ୍ (American Standard Version), ଏବଂ ଆମ୍ପ୍ଲିଫାଏଡ୍ ବାଇବେଲ୍ (Amplified Bible) ରେ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଛି।

➢ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, (ଗୀତସଂହିତା ୫୪:୬) ରେ ତୀର୍ଥଯାତ୍ରୀଙ୍କ ଭଜନରେ, (ବାକା) ଶବ୍ଦକୁ ଆରବୀ ପାଠରେ ବଦଳାଯାଇଛି, ଯାହାଫଳରେ ଏହା ନବୀ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଜନ୍ମଭୂମି (ମକ୍କା) ରେ କାବାକୁ ତୀର୍ଥଯାତ୍ରାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସୂଚିତ କରେ ନାହିଁ, କାରଣ (ମକ୍କା) କୁ (ବାକା) କୁହାଯାଏ। ଏହା ପବିତ୍ର କୁରାନରେ (ବାକା) ଭାବରେ [ଅଲ-ଇମରାନ: ୨୬] ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଏହି ପାଠ କିଙ୍ଗ ଜେମସ୍ ସଂସ୍କରଣ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କରେ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଛି [valley of Baka], ଯେଉଁଠାରେ [Baka] ଶବ୍ଦର ପ୍ରଥମ ଅକ୍ଷରକୁ କ୍ୟାପିଟାଲ୍ କରାଯାଇଛି ଯେ ଏହା ଏକ ସଂଜ୍ଞାବାଚକ ନାମ ବୋଲି ସୂଚିତ କରିବାକୁ, ଏବଂ ସଂଜ୍ଞାବାଚକ ନାମଗୁଡ଼ିକ ଅନୁବାଦ କରାଯାଏ ନାହିଁ।

ଦୟାକରି ପୁସ୍ତକ ଦେଖନ୍ତୁ: "ମହମ୍ମଦ (ତାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି) ପ୍ରକୃତରେ ଆଲ୍ଲାହଙ୍କ ନବୀ"।

"Muhammad (Peace be upon him) Truly Is the Prophet of Allah".

▪ **ଇସଲାମର ମଧ୍ୟମତା ଏବଂ ସାର୍ବଜନୀନତା (The Moderation and Universality of Islam):** ଇସଲାମ ହେଉଛି ଶାନ୍ତିର ଧର୍ମ ଯାହା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ସ୍ୱୀକୃତି ଦିଏ ଏବଂ ଭଗବାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ପୈଗମ୍ବରଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରେ।

• ଇସଲାମ ସବୁକିଛିରେ ମଧ୍ୟମତା ସହିତ ଆସେ, ବିଶେଷକରି ବିଶ୍ୱାସ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକରେ, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ଧର୍ମର ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସଙ୍ଗ, ଯାହା ହେଉଛି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ (ଯୀଶୁ) ଙ୍କ ପ୍ରସଙ୍ଗ (ତାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ବର୍ଷୁ)। ଏହା ନିମ୍ନଲିଖିତ ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ କରେ:

- ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କ (ତାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ବର୍ଷୁ) ପୈଗମ୍ବରତ୍ୱ, ତାଙ୍କ ଜନ୍ମର ଚମତ୍କାର ଏବଂ କ୍ରେଡଲରେ କଥା କହିବାର ଚମତ୍କାରକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପାଇଁ। ଏହା ଭଗବାନଙ୍କ ଠାରୁ ଏକ ଚିହ୍ନ ଥିଲା ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ମାତାଙ୍କୁ ଯିହୁଦୀ ଧର୍ମ ଦ୍ୱାରା ଆରୋପିତ ଅନୈତିକତା କାର୍ଯ୍ୟରୁ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନିତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପରେ ତାଙ୍କର ପୈଗମ୍ବରତ୍ୱ ଏବଂ ବାର୍ତ୍ତାର ପ୍ରମାଣ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲା।

✓ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ (From a Rational Perspective): ଏହା ହେଉଛି ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ମଧ୍ୟମ ବିବୃତ୍ତି, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବାରେ ଯିହୁଦୀ ଧର୍ମର ଅବହେଳା, ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କର ଅପମାନ, ତାଙ୍କ ଜନ୍ମକୁ ବ୍ୟଭିଚାରରେ ଆରୋପିତ କରିବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ମାତାଙ୍କୁ ଅନୈତିକତା କରିବାର ଅଭିଯୋଗ କରି ଅପମାନିତ କରିବା ସହିତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ଧର୍ମର ଅତ୍ୟଧିକତା ଏବଂ ଅତିରଞ୍ଜନ, ଯାହା ତାଙ୍କୁ ଦେବତ୍ୱ ଆରୋପିତ କରିଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକରୁ ମୁକ୍ତ।

▪ ***ଯାହା ଏହାକୁ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ (What Clarifies This from a Rational Perspective):***

• ଯେପରି ଶୁଦ୍ଧ ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ସୁସ୍ଥ ମନ ମାନବ ପ୍ରକୃତିର ପଶୁ ପ୍ରକୃତି ସହିତ ମିଳନ ପାଇଁ (ଯେପରିକି ଗାଇ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ପଶୁମାନଙ୍କ ସହିତ ମଣିଷର ବିବାହ) ଏକ ଆହ୍ୱାନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବ ନାହିଁ ଯାହା ଉଭୟ ପ୍ରକୃତିକୁ ମିଶ୍ରଣ କରୁଥିବା କିଛି ଉତ୍ପାଦନ କରିବ, ଯେପରିକି ଅର୍ଦ୍ଧ-ମାନବ ଏବଂ ଅର୍ଦ୍ଧ-ଗାଇ ଜନ୍ମିତ ଏକ ଜୀବ, କାରଣ ଏହା ମନୁଷ୍ୟର ହ୍ରାସ ଏବଂ ମୂଲ୍ୟହୀନତା ହେବ, ଯଦିଓ ଉଭୟ (ମଣିଷ ଏବଂ ପଶୁ) ସୃଷ୍ଟି ଅଟନ୍ତି। ସେହିପରି, ଶୁଦ୍ଧ ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ସୁସ୍ଥ ମନ ଦିବ୍ୟ ପ୍ରକୃତିର ମାନବ ପ୍ରକୃତି ସହିତ ମିଳନ ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବ ନାହିଁ ଯାହା ଦିବ୍ୟ ଏବଂ ମାନବ ପ୍ରକୃତିକୁ ମିଶ୍ରଣ କରୁଥିବା କିଛି ଉତ୍ପାଦନ କରିବ,

କାରଣ ଏହା ଭଗବାନଙ୍କୁ ହ୍ରାସ ଏବଂ ଅପମାନିତ କରିବ। ଭଗବାନ ଏବଂ ମଣିଷ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବିଶାଳ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଛି, ବିଶେଷକରି ଯେହେତୁ ସେହି ଜୀବଟି ଗୁପ୍ତାଙ୍ଗରୁ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ବିଶେଷକରି ଯଦି ବିଶ୍ୱାସରେ କ୍ରୁଶବିଦ୍ଧ, ହତ୍ୟା, ଏବଂ ଅପମାନ ଏବଂ ଲଜ୍ଜା ପରେ କବର ଦେବା ସାମିଲ ଥାଏ (ଯେପରିକି ଛେପ ପକାଇବା, ଚାପୁଡ଼ା ମାରିବା, ଏବଂ ପୋଷାକ ଖୋଲିବା ଇତ୍ୟାଦି), ଏପରି ଏକ ଅପମାନଜନକ ବିଶ୍ୱାସ ମହାନ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଶୋଭା ପାଏ ନାହିଁ।

- ଏହା ଜଣା ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ (ତାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ବର୍ଷୁ) ଖାଦ୍ୟ ଖାଉଥିଲେ ଏବଂ ନିଜକୁ ହାଲୁକା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା। ଏହା ଭଗବାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ କିମ୍ବା ଜଣେ ସୃଷ୍ଟ ମଣିଷ ଭିତରେ ଅବତାର ନେବାକୁ ଶୋଭା ପାଏ ନାହିଁ ଯିଏ ଶୋଇଥାଏ, ପରିସ୍ରା କରେ, ମଳ ତ୍ୟାଗ କରେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ପେଟରେ ଅପରିଷ୍କାର, ମଇଳା ମଳ ବହନ କରେ।
- ଯେପରି ଏକ ଛୋଟ, ସୀମିତ ପାତ୍ର ସମୁଦ୍ରର ଜଳକୁ ଧାରଣ କରିପାରିବ ନାହିଁ, ସେହିପରି ଦୁର୍ବଳ ପ୍ରାଣୀର ଗର୍ଭରେ ଭଗବାନ ଧାରଣ ହୋଇପାରିବେ ବୋଲି ଦାବି କରିବା ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ।
- ଯେପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କର ପାପ ବହନ କରିବା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ, ଯଦିଓ ସେ ତାଙ୍କର ପିତା କିମ୍ବା ମାତା ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ଏହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ଧର୍ମରେ କୁହାଯାଇଛି: "ପିତାମାତାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପିତାମାତାଙ୍କ ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ; ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜ ପାପ ପାଇଁ ମରିବେ" ଯାହା (ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ ୨୪:୧୬) ରେ ଅଛି, ଏବଂ ମଧ୍ୟ "ଯିଏ ପାପ କରେ ସେ ହିଁ ମରିବ। ସନ୍ତାନ ପିତା କିମ୍ବା ମାତାଙ୍କ ଦୋଷକୁ ଅଂଶୀଦାର କରିବ ନାହିଁ। ଧାର୍ମିକର ଧାର୍ମିକତା ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯିବ, ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟର ଦୁଷ୍ଟତା ତାଙ୍କ ଉପରେ ଲଗାଯିବ" ଯାହା (ଯିହିଜିକଲ ୧୮:୨୦) ରେ ଅଛି। ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଏହା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ ଯେ ଆଦମଙ୍କ ବଂଶଧରମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପିତା ଆଦମଙ୍କ ଅବାଧ୍ୟତା ହେତୁ ସେମାନେ କରି ନ ଥିବା ପାପକୁ ବହନ କରିବେ। ତେଣୁ, ବାଇବେଲର ନିଜସ୍ୱ ବିବୃତ୍ତି ଉପରେ ଆଧାର କରି ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ପାପର ଧାରଣାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଏ, ଏବଂ ଏହିପରି ତ୍ୟାଗର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଯାହା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ତାହା ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏକ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଧାରଣା।
- ଯଦି ଏହା ମନେକରାଯାଏ ଯେ ଆଦମଙ୍କ ଅବାଧ୍ୟତା (ଯାହା କେବଳ ନିଷିଦ୍ଧ ବୃକ୍ଷରୁ ଖାଇବା ଥିଲା) ପାଇଁ ଭଗବାନଙ୍କ ଠାରୁ କ୍ଷମା ପାଇବାକୁ କ୍ରୁଶବିଦ୍ଧ ଏବଂ ହତ୍ୟା ଆବଶ୍ୟକ କରେ, ତେବେ କାହିଁକି କ୍ରୁଶବିଦ୍ଧ ଏବଂ ହତ୍ୟା ଆଦମ ନିଜେ – ଯିଏ ପାପ କରିଥିଲେ – ତାଙ୍କ ପାଇଁ ହେବ ନାହିଁ, ବରଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ – ଯିଏ ଜଣେ ପ୍ରଚାରକ, ଜଣେ ଧାର୍ମିକ ଶିକ୍ଷକ, ଭକ୍ତ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ମାତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସମର୍ପିତ ଥିଲେ – କାହିଁକି ହେବ?
- କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଭଗବାନଙ୍କୁ କ୍ରୁଶବିଦ୍ଧ କରିବା ଏବଂ ହତ୍ୟା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତାର ଦାବି, ଯାହାଙ୍କୁ ମାନବ ରୂପରେ ଅବତାର ନେଇଥିବା ଦାବି କରାଯାଏ?
- ଆଦମଙ୍କ ପରେ ମାନବଜାତି ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ମୁଖ୍ୟ ପାପ ଏବଂ ଉଲ୍ଲଂଘନଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ କ'ଣ? ଏହା କ'ଣ ଏକ ନୂତନ ମାନବ ରୂପରେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଏକ ନୂତନ କ୍ରୁଶବିଦ୍ଧ ଏବଂ ହତ୍ୟା ଆବଶ୍ୟକ କରେ? ଯଦି ତାହା

ହୁଏ, ତେବେ ମାନବଜାତିକୁ କୁହାଯାଇଥିବା ତ୍ୟାଗର ଭୂମିକା ନିର୍ବାହ କରିବା ପାଇଁ ହଜାର ହଜାର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତା ହେବ।

• ଭଗବାନ କାହିଁକି ଆଦମଙ୍କ ଅବାଧ୍ୟତାକୁ (ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଅନୁତାପ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଅବାଧ୍ୟତା ପାଇଁ ଦୁଃଖିତ ଥିଲେ) ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପାପ ପରି କ୍ଷମା କରିବେ ନାହିଁ? ସେ କ'ଣ ସେଥିପାଇଁ ସକ୍ଷମ ନୁହଁନ୍ତି? ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ, ସେ ସକ୍ଷମ।

• ଯଦି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦେବତ୍ୱର ଦାବି ଜଣେ ପିତା ବିନା ତାଙ୍କ ଜନ୍ମ ଉପରେ ଆଧାରିତ, ତେବେ ଆମେ ଆଦମ (ତାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ବର୍ଷୁ) ଙ୍କ ବିଷୟରେ କ'ଣ କହିବା, ଯିଏ ପିତା କିମ୍ବା ମାତା ବିନା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲେ?!

• ଯଦି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦେବତ୍ୱର ଦାବି ତାଙ୍କର ଚମତ୍କାର ଉପରେ ଆଧାରିତ, ତେବେ ଆମେ ପୈଗମ୍ବର ମହମ୍ମଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପୈଗମ୍ବରମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କ'ଣ କହିବା, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଚମତ୍କାର ଥିଲା? ସେମାନଙ୍କୁ କ'ଣ ଦିବ୍ୟ ବୋଲି ଦାବି କରାଯାଏ?! ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ନୁହେଁ।

■ **ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ମଧ୍ୟ ଅଛି:**

ଯେହେତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକୃତି, ଯାହାଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ଧର୍ମ ଏକ ଦିବ୍ୟ ମୁକ୍ତିଦାତା ବୋଲି ଦାବି କରେ, ତାହା କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ କିମ୍ବା ଅମର, ନିମ୍ନଲିଖିତ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ:

1. ଯଦି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକୃତି କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ (mortal) ଅଟେ: ତେବେ ସେ ଭଗବାନ ନୁହଁନ୍ତି, ଏବଂ ଏହିପରି ସେ ଏକା ସାଙ୍ଗରେ ଭଗବାନ ଏବଂ ମୁକ୍ତିଦାତା ଥିଲେ ବୋଲି ଦାବି ଅବୈଧ।

2. ଯଦି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକୃତି **ଅମର** (immortal) କାରଣ ସେ ଜଣେ ଭଗବାନ, ତେବେ ସେ ମରି ନାହାଁନ୍ତି, ଏବଂ ଏହିପରି କୌଣସି ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ (atonement) ହୋଇ ନାହିଁ।

• ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମାନବ ରୂପରେ ଉଭୟ ପ୍ରକୃତିକୁ ମିଶ୍ରଣ କରୁଥିବା ଏକ ଜୀବ ଉତ୍ପାଦନ କରିବା ପାଇଁ ଦିବ୍ୟ ଏବଂ ମାନବ ପ୍ରକୃତିର ମିଳନ ବିଶ୍ୱାସର ଅବୈଧତା ବିଷୟରେ ଆମେ ଯାହା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଛୁ, ତାହା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମାଜଗୁଡ଼ିକ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଦାବି କରିଥିବା ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ, ଯେପରିକି ଭାରତରେ **କୃଷ୍ଣ**, ପୂର୍ବ ଏସୀୟ ସମାଜରେ **ବୁଦ୍ଧ**, ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନ ମିଶରୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ **ହୋରସ୍**, ଯାହାର କାହାଣୀ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରୁ ପୁରୁଣା।

✓ ଏହିପରି, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ ଯେ ଏହି ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରାଚୀନ ରାଷ୍ଟ୍ରଗୁଡ଼ିକର ବିଶ୍ୱାସରୁ ଧାର ନିଆଯାଇଥିବା ଏକ ଧାରଣା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ନୁହେଁ – ଯାହା କାହାଣୀ, ପୁରାଣ ଏବଂ କିମ୍ବଦନ୍ତୀର ବିଭିନ୍ନ ରୂପରେ ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଛି – ଯାହାର ଦିବ୍ୟ ପ୍ରକାଶନ କିମ୍ବା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ପ୍ରମାଣରେ କୌଣସି ଦୃଢ଼ ଆଧାର ନାହିଁ।

■ ***ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ (Clarification)***

• ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ଧର୍ମ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ (ତାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ବର୍ଷୁ) ଦେବତ୍ୱ ଦାବି କରେ, ଯଦିଓ ସେ କେବେହେଲେ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ବାକ୍ୟାଂଶରେ (କୌଣସି ସୁସମାଚାରରେ) ଥରେ ମଧ୍ୟ ତାହା କହି ନାହାଁନ୍ତି, ଯେପରିକି ସେ ଭଗବାନ କିମ୍ବା ମୋତେ ପୂଜା କର, ନା ସେ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେଥିରୁ କିଛି ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି।

• ଏହାର ବିପରୀତରେ, ମାଥିଉ (Matthew ୨୧: ୧୧) ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ତାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ବର୍ଷୁ, ଜଣେ ପୈଗମ୍ବର, ଯେପରିକି: [ଲୋକମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଏ ହେଉଛନ୍ତି ଯୀଶୁ, ପୈଗମ୍ବର"] ଏବଂ ସେ ମଧ୍ୟ, ତାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ବର୍ଷୁ, ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ମୁହଁ ଉପରେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇ

ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ (ମାଥିଉ ୨୬:୩୯ ରେ)। ସେ କାହାକୁ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଉଥିଲେ? କ'ଣ ତାଙ୍କ ଭଗବାନଙ୍କୁ ନୁହେଁ କି?! ଏହିପରି ଇସଲାମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଏ।

- ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିର ଅଭିବାଦନ ସହିତ ପରସ୍ପରକୁ ଅଭିବାଦନ କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ (ଯୋହନ ୨୦:୨୧, ୨୬ ରେ), ଯାହା ଇସଲାମର ଅଭିବାଦନ, ଯେଉଁଠାରେ ଏହା କୁହାଯାଏ: "ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ବର୍ଷୁ" (Peace be upon you) ଏବଂ ଉତ୍ତର ହେଉଛି "ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ବର୍ଷୁ" (And upon you be peace)।
- ଇସଲାମ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ ଅନେକ ଲୋକ କୁହନ୍ତି: ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୂର୍ବ ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍ତମ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ କାରଣ ଆମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶିକ୍ଷାକୁ ଅନୁସରଣ କରୁଛୁ।

- **ଆମେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରୁଛୁ (We clarify):**

- ପବିତ୍ର କୁରାନରେ ସୁରା ମରିୟମ ନାମକ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧ୍ୟାୟ ଅଛି, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମାତାଙ୍କୁ (ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ବର୍ଷୁ) ସମ୍ମାନିତ କରେ ଯାହା ବାଇବେଲରେ ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ।
- ଇସଲାମ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମାତାଙ୍କର ସ୍ଥିତିକୁ ଉନ୍ନୀତ କରେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଭଗବାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପଠାଯାଇଥିବା ଜଣେ ମହାନ ପୈଗମ୍ବର ଭାବରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାକୁ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରେ କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ ପୈଗମ୍ବର ମହମ୍ମଦ (ତାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ବର୍ଷୁ)ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଣାଯାଇଥିବା ଇସଲାମର ଶିକ୍ଷା ସହିତ ସମାନ।

ଦୟାକରି ଏହି ପୁସ୍ତକକୁ ଦେଖନ୍ତୁ:
"ଜଣେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ଏବଂ ଜଣେ ମୁସଲମାନ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ନୀରବ ସଂଳାପ"
"ଧର୍ମ ଭାବରେ ଇସଲାମକୁ କାହିଁକି ବାଛିବେ?"
"A Quiet Dialogue Between a Christian and a Muslim"
"Why choose Islam as a religion? "

- **ଉପସଂହାର (In conclusion)**

ଶେଷରେ, ଯେହେତୁ ଉପସ୍ଥାପନାଟି ନିରପେକ୍ଷ ଥିଲା ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟ କାରଣ ସହିତ ସହମତ ଥିଲା ଯେ ଭଗବାନ ଆମକୁ ଠିକ୍ ଓ ଭୁଲ ମଧ୍ୟରେ ଫରକ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଏକ ମସ୍ତିଷ୍କ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଶୁଦ୍ଧ ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ିକ ଉତ୍ତମ ବିଶ୍ୱାସ ଦିଗରେ ଯାହା ଆଶା କରନ୍ତି ତାହା ସହିତ ସହମତ ଥିଲା, ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ପୈଗମ୍ବର ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଡାକରା ଏବଂ ଇସଲାମର ସତ୍ୟତାର ପ୍ରମାଣରୁ ସତ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିଛି ଏବଂ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନାହିଁ, ତାଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ:

- କ'ଣ ଆପଣଙ୍କୁ ଆନ୍ତରିକତାର ସହିତ ଇସଲାମ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବାରୁ ଏବଂ ଏହା ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର (ବିଶେଷକରି ଭଗବାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯାହା ଆପଣ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମରେ ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ) ଯୋଗାଇଥାଏ କି ନାହିଁ ତାହା ବିଚାର କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ କରେ? ଏହା ଏଥିପାଇଁ ଯେ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ପସନ୍ଦରେ ସତ୍ୟ ଅନୁସନ୍ଧାନ ପାଇଁ ଭଗବାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ରହିବେ।
- ଯଦି ମୁଁ ଇସଲାମକୁ ବାଛିବାରେ ଜିତେ ତେବେ କ୍ଷତି କ'ଣ ହେବ, ଯାହା ମୋର ସମସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନର ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ସହଜ ଉତ୍ତର ଯୋଗାଇଥାଏ, କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଧାରଣାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ମନକୁ ବାଧ୍ୟ ନ କରି, ଏବଂ ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଉପରେ ମୋର ବିଶ୍ୱାସ (ସଠିକ୍ ଉପାୟରେ ଯାହା ପ୍ରକୃତି ସହିତ ସମାନ ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟ କାରଣ ଏବଂ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ବିରୋଧ କରେ ନାହିଁ) ଏବଂ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି

ମୋର ପ୍ରେମ ଓ ସମ୍ମାନକୁ ହରାଇବି ନାହିଁ, କାରଣ ଇସଲାମରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ (ତାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ବର୍ଷୁ) ଏକ ଉଚ୍ଚ ଏବଂ ମହାନ ସ୍ଥିତିରେ ଅଛନ୍ତି, ଯେପରି ତାଙ୍କ ମାତା, କୁମାରୀ ମରିୟମ (ତାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ବର୍ଷୁ) ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ମୁଁ କୌଣସି ପୈଗମ୍ବରଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ହରାଇବି ନାହିଁ?

ଭଗବାନ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଯାହା ଭଲ ଏବଂ ଠିକ୍ ସେଥିପାଇଁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରନ୍ତୁ।